

на Пасхѣ-тѣ и были свидѣтели на всичкы-тѣ работы, които съвършилъ тамъ Исусъ Христосъ. Слава-та Му ся прочула по всичкѣ-тѣ онаѣ странѣ.

Въ Капернаумъ, който былъ единъ отъ найбогаты-тѣ градове Галилейскы, живѣялъ нѣкой си чиновникъ, почитаемый отъ всякого, заради важность-тѣ на службѣ-тѣ, на коѣто ся намиралъ. Тойзи чиновникъ ималъ само единъ сынъ, и той лежалъ на смърть: всѣкѣ минутѣ чакали послѣдніи му часъ.

Опечаленныя-тѣ баща, като чулъ, че ся възвръжълъ Исусъ Христосъ изъ Іудеѣ въ Галилеѣ, и че ся намиралъ въ то время въ Канъ, която была не повече отъ единъ часъ пѣтъ далече отъ Капернаумъ, незабавно отишълъ тамъ и, като нашълъ Иисуса Христа, молилъ Го да иде у него дома, за да исцѣли сына му. Исусъ Христосъ му рекълъ: „вы ипакъ не вѣрвате, освѣнь ако видите чудеса.“ — „Господи,“ говорилъ чиновника-тѣ, „побързай, доклѣ още не е умрѣлъ сынъ ми.“ — „Иди си дома,“ казалъ Спаситель: „сынъ ти е здравъ.“ Чиновника-тѣ повѣрвалъ думѣ-тѣ на Господа и възвръжълъ ся дома. При влизане-то му въ къщи, го посрѣщили слугы-тѣ му и съ радость восклицали: „сынъ ти оздравѣ.“ И като распыталъ за время-то, въ което юноша-та усѣтилъ облегченіе, чиновника-тѣ ся увѣрилъ, че му станжло по-легко въ сѣщія часъ, кога казалъ Господь; „сынъ ти е здравъ.“ Той и всичкый му домъ повѣрвали въ Иисуса Христа.

ГЛАВА XXIII.

Проповѣдь Исусъ Христова въ Назаретъ.

Господь Исусъ ся вържълъ въ Назаретъ, гдѣ былъ воспитанъ, и по обычая Си, влѣзълъ въ синагогѣ-тѣ или въ молитвенный домъ въ день сѣбботенъ. Кога ся събрали всичкы-тѣ, Исусъ Христосъ встанжлъ отъ мѣсто-то Си; това было бѣлытъ, че има намѣреніе да чете изъ книги-тѣ на закона. Слава-та за Неговы-тѣ работы была достигнѣла и до Назарета, та затова